

Per que vull fer la comunió?

1.- Exemple: Vaig preguntar a uns nens per què volien fer la primera comunió.

Les respostes que em donaren: “perquè ja tinc 9 anys”...

“perquè també la fan els companys de la meva classe”...

“perquè és una festa molt bonica”...

“perquè vull ser amic de Jesús”...

“perquè ho han dit els meus pares”...

“perquè necessito alimentar la meva vida cristiana”...

- **I tu, per què vols fer la primera comunió?**

2.- Doctrina:

- Quina sort van tenir els que veieren a Jesús mentre era a la terra...!

- Sabem, per l’Evangeli, que estimava i parlava a tothom: nens, grans, malalts, pobres i pecadors.

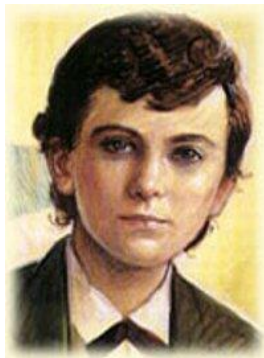
- Però Jesús no vingué a la terra solament per les persones d’ara fa 2000 anys. Avui, també, ens parla i vol ser el bon Amic de tots els qui el volen rebre.

- **Per què hi ha nens i nenes que són amics de Jesús i uns altres, no?**

“Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando” (Jn 15,14)

Podeu llegir la paràbola del Sembrador (Mt 13,19;18-23) (vegeu darrera)

Els tres propòsits d’un sant: Quan Domingo Savio va fer la Primera Comunió, va escriure en un quadern amb una mica de sang aquests tres propòsits:

1.- “Abans morir que pecar”

Ell sabia que el pecat destrueix l’amistat amb Jesús i la mort és el pas cap a la vida eterna.

2.- “Els meus millors amics: Jesús i Maria”

I com bons amics tenen converses amistoses sobre totes les coses de la vida.

3.- “Estaré sempre alegre”

El que ens fa viure en la tristesa és el pecat. Ell havia declarat guerra per sempre al pecat. La seva alegria la comunicava als seus companys. Instituí la “colla de l’alegria.

3.- Preguem tots: Jesús Amic; et donem gràcies per tot el que avui ens has ensenyat.

Sabem que el teu camí no és gens fàcil, però és molt bonic.

Necessitem el teu ajut. Ajudeu-nos per a seguir tots els dies els teus camins. Preneu-nos per la mà.

4.- Propòsit: Guardaré el full d’oracions a la meva habitació i començaré per resar totes les nits el Parenostre.

PARÀBOLA DEL SEMBRADOR (*Mt 13,19;18-23*)

Aquell dia, Jesús va sortir de la casa i es va asseure vora el llac. Es reuní tanta gent entorn d'ell, que va haver de pujar en una barca i s'hi assegué. La gent es quedà vora l'aigua. Ell els va parlar llargament en paràboles. Deia:

--Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se les van menjar. Unes altres llavors van caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida van germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, recremà les plantes, i es van assecar, perquè no tenien arrels. Unes altres llavors van caure enmig dels cards; els cards van créixer i les ofegaren. Però una part de les llavors va caure en terra bona i donà fruit: unes llavors van donar el cent, unes altres el seixanta, unes altres el trenta per u. Qui tingui orelles, que escolti.

Explicació de la paràbola del sembrador

Per tant, escolteu ara, vosaltres, què vol dir la paràbola del sembrador. A tot aquell qui escolta la paraula del Regne però no la comprèn, ve el Maligne i li pren la llavor sembrada en el seu cor. Aquest és el de la llavor sembrada arran del camí. El de la llavor sembrada en un terreny rocós és el qui escolta la paraula i de seguida la rep amb alegria, però no té cap arrel dintre d'ell, és inconstant: tan bon punt la paraula li porta tribulacions o persecucions, sucumbeix tot seguit. El de la llavor sembrada enmig dels cards és el qui escolta la paraula, però les preocupacions d'aquest món i la seducció de les riqueses arriben a ofegar-la; per això no dóna fruit. El de la llavor sembrada en terra bona és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest dóna fruit, i arriba al cent, al seixanta o al trenta per u.

